

VALAKI HAJNALBAN, BIZALMASAN MONDJA

„Ne hagyd, hogy öltöztessenek!
Ha hagyd, barátom, ott vége.
Akit öltöztetnek: valamire vágyik.
Máshogy akar élni.
Azt lenézik a beérkezettek.

Ismered a kudarchétségéket?
Akit öltöztettek: hazakullog.
Akit nem: csak hazamegy.
Üres zsebbel mindkettő,
de nem mindkettő koldus.

Mit gondolsz, miért
öltöztetnek a beérkezettek?
Hogy vereséget szenvedj.
Veresség az, amit látnak.
Hogy butára idd magad.
Hogy lehányd az inget,
lehugyozd a cipőt, amit adtak.

Te, barátom, nem vagy beérkezett –
ne menj a közelükbe többé.
Nem akarsz a tartalékjuk lenni.
Te, barátom, érdekes vagy,
és a nők, akikhez vonzódasz,
az érdekes embereket szeretik.

Ők a te világodra vágnak.
Ők boldogok, ha fellépsz,
boldogok, ha főzöl,
boldogok, ha élsz,
és boldogok, ha alszol.
Mellöttük beérkezett lehetsz.

Van tehát vesztenivalód.
Ha hagyod, hogy öltöztessenek, ott vége.
Akit öltöztetnek, valamire vágyik.
Azt lenézik a beérkezettek.

És akit lenéznek, nem érdekes többé:
ami érdekes volt benne,
éppen abból lesz a bélyeg.
Abból a fogyatéék.”